

Hvo intet Vover...

TEMA//
DE GJORDE
DRØM TIL
VIRKELIGHED

SPRANG UD SOM KUNSTNER

DRØMMER du om at arbejde i udlandet, **Kvitte** dit faste job eller tage orlov og rejse Jorden rundt? Mange af os går rundt med en livsdrøm i maven, men alt for ofte lader vi det blive ved drømmen. Måske fordi den virker så umulig at **REALISERE**, eller fordi vi ikke kan overskue **KONSEKVENSERNE**. Her kan du møde **MIA**, der satsede på livet som fuldtidskunstner, **ANNE**, der skal til Thailand for at behandle elefanter og **STEEN** og **MAJBRIITT**, der valgte at tage på deres drømmerejse, selv om Steen netop havde gennemgået en operation efter at være blevet ramt af to blodpropper.

Mia satsede på et liv som kunstner

MANGE MENTE, JEG VAR BLEVET SKØR

» Hun var blevet skilt. Drømmehuset var sat til salg. Jobbet som lærer valgte hun at sige op. Så nu stod hun der – alene og med ansvaret for tvillingerne på tre år. Alligevel følte hun, at hun ikke kunne andet end at satse stort. Gå efter det, hun inderst inde brændte efter. For gjorde hun det ikke, ville hun brænde op.

36-årige Mia Willaume fra Roskilde sprang ud på dybt vand, da hun for godt fire år siden kvittede sit faste lærerjob og satsede alt på en tilværelse som kunstner på fuld tid. Et kald, hun altid havde hørt som en svag og vedvarende hvisken, men aldrig havde turde følge af frygt for at snuble og skuffe sine egne og ikke mindst andres forventninger.

– Mange mente, at nu var jeg da blevet helt skør. De forstod ikke mit valg, og opfattede mig som lidt forkælet. Og vel var jeg bange. Jeg er opdraget som en pæn pige,

der ikke falder uden for normen, og sådan levede jeg også i mange år. Jeg gjorde det, man forventede: Tog en uddannelse, giftede mig og fik et stabilt job. Udefra set, havde jeg et godt liv. Min mand og jeg var bedste venner, set i bakspejlet måske lidt for meget venner til også at være kærester. Han støttede mig og bakkede mig op, også da jeg gik i banken for at låne penge til at sætte vores garage i stand, så den kunne fungere som atelier og galleri. Han troede på mig. Men i længden troede ingen af os på os, fortæller Mia, der for cirka to år siden flyttede fra huset ved Roskilde Fjord og ind i en lille lejlighed med udsigt til en usikker økonomisk fremtid som kunstmaler på fuld tid.

– Selvfølgelig har jeg tvivlet på, om mit valg var det rigtige. Jeg har været derude, hvor jeg har siddet og vredet hænder i sofaen i min lejlighed og tænkt: Hvordan kan

jeg tro, at jeg kan forsørge mig selv og mine to børn ved at kaste noget maling på et lærred.

Et enkelt liv

Mias valg krævede mod og opfindsomhed. Opfindsomhed, fordi hun skulle finde nye veje som kunstner. Hendes kunst skulle sælge, så der kunne komme brød på bordet. Der skulle produceres, og hun kunne ikke sidde og vente på, at der kom nogen forbi og opdagede hende. Økonomien fik et servicetjek. Der var ikke længere råd til mærketøj til børnene eller for mange spontane indkøb i supermarkedet.

– Man kan leve meget enkelt, hvis man vil. Det kræver bare omtanke. Men efterhånden er jeg kommet frem til, at alt det ydre, man tror, man har behov for, i virkeligheden slet ikke er så svært at undvære. Mia er vokset op i et kunstnerhjem. ▶

– Mine billeder solgte i forvejen godt, og jeg havde en masse ideer til, hvordan jeg kunne udbygge min virksomhed med foredrag og kurser, fortæller Mia, der sagde sit trykke job som folkeskolelærer op for at blive kunstner på fuld tid.

Hendes far er kongelig operasanger.

– Min far har udlevet sin drøm, sin passion. Derfor er det ikke uvant for mig at vælge den vej. Alligevel var det på rystende ben, da jeg selv stod med valget. Som barn tegnede og malede jeg meget. Jeg var ikke særlig boglig anlagt. Da jeg senere blev uddannet folkeskolelærer, var det med hovedfag i billedkunst og musik, fortæller Mia, der efter endt uddannelse blev ansat på en efterskole, hvor hun fik ansvaret for den kreative linje.

Det var et job, hun befandt sig godt i. Men da hun senere mødte sin mand, og hun endelig, efter en lang og opslidende periode med ufrivillig barnløshed, blev gravid, købte parret huset i Roskilde, og Mia fik for langt til arbejde. I stedet fik hun et helt almindeligt job på en folkeskole i nærheden.

– Da det endelig lykkedes os at blive forældre, tog jeg halvandet års orlov. Jeg trak den så længe, fordi jeg ikke var særlig glad for alternativet nemlig at vende tilbage til et stressende job i folkeskolen med matematik i de små klasser. Det kunne jeg slet ikke forholde mig til. Jeg brød grædende sammen derhjemme, og besluttede mig for at sige op.

Mia gik i banken for at låne de penge, der kunne finansiere hendes drøm. Banken indvilligede i at give hende det ønskede lån.

” Jeg brød grædende sammen derhjemme, og besluttede mig for at sige op.

– Mine billeder solgte i forvejen godt, og jeg havde en masse ideer til, hvordan jeg kunne udbygge min virksomhed med foredrag og kurser. Jeg kom også rigtigt godt i gang, fortæller Mia, der solgte mange af sine billeder med glade og klare farver.

Men så kom skilsmissen og selv om Mia og hendes mand var enige om, at et brud var det eneste rigtige, var det alligevel en stor sorg. Det glade farveunivers blev pludseligt sort og hvidt, hvilket måske var godt for Mias personlige

udviklingsproces, men knap så godt for hendes kommercielle succes.

– De billeder solgte ikke så godt, og der var kunder, der småskældte, fordi jeg ikke længere lavede de her glade og kulørte billeder.

I dag er Mia kommet ud på den anden side af skilsmissen, og hun har klaret de første fire år som fuldtidskunstner på trods af finanskrisen.

– Mine billeder er ikke længere bare sorte og hvide. Der er kommet kulør på igen. Vel har jeg kunnet mærke krisen, folk køber i dag måske et billede i stedet for to, og de overvejer virkelig længe, før de investerer i kunst. Men så har jeg jo bare måttet tænke i nye baner. Sammen med en kunstner-veninde har jeg startet firmaet Walltattoo, hvor vi tager ud og udsmykker vægge i virksomheder og i private hjem. Når jeg ser tilbage, så er det sket flere gange for mig, at hver gang, jeg har overvejet at give op, så er et eller andet nyt dukket op. Så jo, jeg vil opfordre andre til at gå efter passionen og ikke bare undertrykke den. I dag er jeg blevet en anden og mere tro udgave af mig selv. Jeg gør jo det, jeg har lyst til.

Se et udvalg af Mias smukke og farvestrålende malerier på www.soendag.dk

